EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 6.6.2007
KOM(2007) 298 galutinis

2007/0112 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA,

iš dalies keičianti Direktyvą 2003/109/EB siekiant išplėsti jos taikymo sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) Pasiūlymo aplinkybės

- Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Šiuo metu pabėgėliai ir asmenys, kuriems suteikiama papildoma apsauga (toliau – asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga), neturi teisės gauti ilgalaikio gyventojo statusą, remiantis 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB d ėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso. Taryba ir Komisija, pripažindami, kad tokia spraga yra, 2003 m. gegužės 8 d. bendrame prane šime paragino išplėsti Tarybos direktyvos 2003/109/EB taikymo sritį siekiant apimti asmenis, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga. Šiuo pasiūlymu į Tarybos direktyvos 2003/109/EB taikymo sritį įtraukiant asmenis, kuriems taikoma tarptautinė apsauga, įgyvendinamas tas pranešimas.

- Bendrosios aplinkybės

Pagal 2001 m. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos 2003/109/EB[1] pabėgėliai turėtų teisę į ilgalaikio gyventojo statusą po penkerių metų teisėto ir nuolatinio buvimo valstybėje narėje, nors ir neturėdami stabilių, nuolatinių ir pakankamų lėšų bei sveikatos draudimo.

Vis dėlto derybų metu buvo nuspręsta neįtraukti pabėgėlių į direktyvos taikymo sritį, ir 2003 m. gegužės 8 d. TVR taryboje paskelbtame bendrame Tarybos ir Komisijos prane šime buvo sutarta, kad Komisija, atsižvelgdama į apsaugos statuso perkėlimo tyrimą, turėtų pateikti direktyvos dėl ilgalaikio gyventojo statuso suteikimo pabėgėliams ir asmenims, kuriems suteikiama papildoma apsauga, pasiūlymą.

- Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos

Ilgalaikio gyventojo statusas ir su tuo statusu susijusios teisės bei privilegijos yra apib ūdintos Tarybos direktyvoje 2003/109/EB, kuri, priėmus šį pasiūlymą, bus taip pat taikoma asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga. Pagal 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 2004/83/EB asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, yra trečiosios šalies piliečiai arba asmenys be pilietybės, kuriems suteiktas pabėgėlio statusas arba papildoma apsauga, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.

- Derėjimas su kitomis politikos sritimis

Šis pasiūlymas visiškai atitinka 1999 m. Tamperės Europos Vadovų Tarybos išvadas ir 2004 m. Hagos programą dėl tinkamo elgesio su trečiųjų šalių piliečiais.

2) Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis ir poveikio vertinimas

- Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

[1] COM (2001) 127 galutinis.

2004 m. Komisijos tarnybos neoficialiai aptarė su valstybėmis narėmis šio pasiūlymo bendruosius metmenis Imigracijos ir prieglobsčio komitete (IPK) ir dviejuose neoficialiuose ekspertų posėdžiuose.

2004 m. taip pat neoficialiai konsultuotasi su Jungtinių Tautų vyriausiuoju pabėgėlių reikalų komisaru, Europos pabėgėlių ir tremtinių taryba (EPTT) ir Bažnyčių komisija migrantams Europoje (BKME).

Danijos pabėgėlių taryba, Migracijos politikos institutas bei Migracijos ir etikos studijų institutas Komisijos vardu atliko „apsaugos statuso perkėlimo ES teritorijoje tyrimą atsižvelgiant į bendrą Europos prieglobsčio sistemą ir tikslą pasiekti, kad asmenys, kuriems suteiktas prieglobstis, turėtų vienodą statusą, kuris galiotų visoje Sąjungoje“. Tyrimo ataskaita susideda iš trijų dalių, kuriose apibūdinama esama teisės sistema, vienuolikos valstybių narių ir vienos valstybės, kuri nėra narė, praktika bei būsimi Bendrijos apsaugos perkėlimo mechanizmų scenarijai. Tyrėjai konsultavosi su vienuolika valstybių narių, Jungtinių Tautų vyriausiuoju pabėgėlių reikalų komisaru ir Europos Taryba (dėl Europos susitarimo dėl atsakomybės perkėlimo). Dauguma valstybių narių ekspertų, kurie aptarė galutinę ataskaitą, jai pritarė.

Šalys, su kuriomis buvo konsultuojamasi, pritarė, kad direktyva apimtų ir pabėgėlius. Vis dėlto kai kurios valstybės narės išreiškė abejones, ar reikėtų įtraukti asmenis, kuriems suteikiama papildoma apsauga. Tačiau Komisija nusprendė tą grupę įtraukti į š į pasiūlymą, nes, jos nuomone, reikėtų apimti visų trečiųjų šalių piliečių, kurie gyveno penkerius metus priimančioje valstybėje narėje, padėtį (be to, 2003 m. gegužės mėn. bendrame pranešime nurodomos abi kategorijos).

Dauguma šalių, su kuriomis buvo konsultuotasi, pritarė tyrime pateiktai analizei, pagal kurią apsaugos perkėlimas galėtų būti įgyvendinamas net iki ilgalaikio gyventojo statuso suteikimo – tai reiškia, kad apsaugos perkėlimui vertėtų skirti atskirą pasiūlym ą. Dauguma šalių, su kuriomis buvo konsultuotasi, taip pat pritarė, kad Bendrijos apsaugos perkėlimo mechanizmui yra būtinas abipusis sprendimų dėl prieglobsčio pripa žinimas, kuriam yra būtinas valstybių narių prieglobsčio suteikimo procedūrų derinimas. Todėl Komisija nusprendė neįtraukti Bendrijos apsaugos perkėlimo mechanizmo į šį pasiūlymą.

3) Teisiniai pasiūlymo aspektai

IŠ DALIES KEIČIAMA TARYBOS DIREKTYVA 2003/109/EB

Pagrindinis pasiūlymo tikslas – suteikti asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, teisinį aiškumą dėl jų buvimo valstybėje narėje ir teisių, kurios, teisėtai pragyvenus penkerius metus, yra panašios į ES piliečių teises, tokiu būdu užpildant Direktyvoje 2004/83/EB paliktą spragą. Tai padaryta panaikinant Direktyvoje 2003/109/EB numatytas išimtis, taikomas asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, atsižvelgiant, jei reikia, į jų ypatingą padėtį, palyginti su kitais trečiųjų šalių piliečiais.

ILGALAIKIO GYVENTOJO STATUSAS PIRMOJOJE VALSTYBĖJE NARĖJE

Asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, turėtų turėti galimybę gauti ilgalaikio gyventojo statusą valstybėje narėje, kuri suteikė jiems apsaugą, tokiomis pa čiomis sąlygomis kaip ir kiti trečiųjų šalių piliečiai. Be to, gavę ilgalaikio gyventojo statusą, asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, turėtų turėti visas su šiuo statusu susijusias teises ir privilegijas. Jiems taip pat turėtų būti taikomi Direktyvoje 2003/109/EB nurodyti šių teisių ir privilegijų apribojimai ir suvaržymai. Vis dėlto, kol ilgalaikis gyventojas tebėra asmuo, kuriam pagal Direktyvą 2004/83/EB suteikiama tarptautinė apsauga, Direktyvoje 2004/83/EB nustatytoms teisėms negali būti taikomi Direktyvoje 2003/109/EB nustatyti suvaržymai. Klausimas, ar gavusiems ilgalaikio gyventojo statusą asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, vis dar galėtų reikėti tarptautinės apsaugos, ir ar jie vis dar turi teisę į tarptautinę apsaugą pagal Direktyvą 2004/83/EB, nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.

Nepaisant to, suteikiant apsaugą taip pat reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi negrą žinimo principo panaikinus arba praradus ilgalaikio gyventojo statusą pirmojoje valstyb ėje narėje.

BUVIMAS IR ILGALAIKIO GYVENTOJO STATUSAS ANTROJOJE VALSTYB ĖJE NARĖJE

Direktyvos 2003/109/EB III skyriuje nustatytos sąlygos, pagal kurias ilgalaikiai gyventojai gali naudotis gyventojo teisėmis kitoje valstybėje narėje. Šios sąlygos turėtų būti taikomos be išlygų ilgalaikio gyventojo statusą gavusiems asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga.

Asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, pagal Direktyvos 2003/109/EB 23 straipsnį prašantys ilgalaikio gyventojo statuso kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri suteikė tarptautinę apsaugą, turėtų taip pat laikytis visų atitinkamų Direktyvoje 2003/109/EB nustatytų sąlygų.

ATSAKOMYBĖS UŽ APSAUGĄ PERKĖLIMO BENDRIJOS MECHANIZMO PAGAL IŠ DALIES PAKEISTĄ DIREKTYVĄ 2003/109/EB NEBUVIMAS

Pagal šią direktyvą, susidarius tam tikroms sąlygoms, teisė apsigyventi antrojoje valstybėje narėje suteikiama tik ilgalaikiams gyventojams, o ne asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga (pagal Direktyvą 2004/83/EB tokia teisė taip pat nesuteikiama). Nors kai kuriais atvejais dėl apsigyvenimo antrojoje valstybėje narėje atsakomybė už apsaugą tam tikru momentu gali būti perkeliama, šis klausimas nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.

Nors nėra patikimų statistinių duomenų, iš pirmiau minėto apsaugos perkėlimo tyrimo aišku, kad prašymai perkelti apsaugą yra pateikiami retai. Faktiškai skirtingas galiojan čių teisinių nuostatų dėl apsaugos perkėlimo aiškinimas valstybėse narėse nekelia did žiulių problemų. Iš tyrimo taip pat aiškėja, kad apsaugos perkėlimas nėra neatsiejamai susijęs su asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, ilgalaikio gyventojo

LT

4) Teisinis pagrindas

Šiuo pasiūlymu iš dalies keičiama Direktyva 2003/109/EB remiantis tuo pačiu tos direktyvos teisiniu pagrindu, t. y. EB sutarties 63 straipsnio 3 dalies a punktu ir 63 straipsnio 4 dalimi. Taikomas šis teisinis pagrindas, nes asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, taikomas ilgalaikio gyventojo statusas yra priemonė integruoti tre čiosios šalies piliečius priimančioje valstybėje narėje, todėl tai yra imigracijos politikos klausimas.

Direktyva 2003/109/EB yra neprivaloma Jungtinei Karalystei ir Airijai remiantis prie Sutarčių pridedamu Protokolu dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos. Ji taip pat neprivaloma Danijai, remiantis prie Sutarčių pridedamu Protokolu dėl Danijos pozicijos.

5) Subsidiarumo principas

Asmenys, kuriems taikoma tarptautinė apsauga, nepatenka į Direktyvos 2003/109/EB taikymo sritį, todėl valstybės narės sprendžia nacionaliniu lygiu, ar asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, gali būti suteiktas pastovesnis statusas, ir, jei taip, kokiomis sąlygomis ir koks turėtų būti to statuso pobūdis. Šiuo metu šį statusą jie gali gauti kai kuriose valstybėse narėse, tačiau ne visose. Be to, jų statuso pobūdis skiriasi įvairiose valstybėse narėse. Vis dėlto Taryba ir Komisija susitarė, kad asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, turėtų turėti teisę į Direktyvoje 2003/109/EB nurodytą ilgalaikio gyventojo statusą panašiomis sąlygomis visose valstybėse narėse. Tam reikia priimti bendras taisykles Bendrijos lygiu.

Todėl iš dalies keičiant Direktyvą 2003/109/EB galima geriausiai užtikrinti vienodų s ąlygų taikymą visiems trečiųjų šalių piliečiams, kurie tam tikrą laikotarpį teisėtai gyveno kurioje nors valstybėje narėje.

6) Proporcingumo principas

Bendrijos veiksmų forma turi būti kuo paprastesnė ir tokia, kuri padėtų pasiekti pasi ūlymo tikslą ir jį veiksmingai įgyvendinti. Į tai atsižvelgiant, pasirinktas teisinis instrumentas yra direktyva, iš dalies keičianti galiojančią direktyvą. Joje bus nustatyti bendri principai, tačiau valstybėms narėms, kurioms ji skirta, paliekama teisė pasirinkti tinkamiausią formą ir būdus, kad jie būtų veiksmingai įgyvendinti nacionalinėse teisin ėse sistemose ir atsižvelgiant į bendras aplinkybes. Siūlomoje direktyvoje tik nustatomos sąlygos, kuriomis trečiųjų šalių piliečiai, esantys taip pat asmenimis, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, įgytų ilgalaikio gyventojo statusą. Jei nori, valstybės narės gali nustatyti palankesnes sąlygas nuolatiniam statusui įgyti, kuris galiot ų tik toje valstybėje narėje.

7) Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

2 straipsnio pakeitimas

Atsižvelgiant į būtiną sąsają tarp 2004 m. balandžio 29 d. Direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio b ūtiniausių standartų ir Direktyvos 2003/109/EB ir siekiant apibrėžti trečiųjų šalių pilieči ų grupę, kurie turėtų turėti galimybę gauti ilgalaikio gyventojo statusą, Direktyvos 2003/109/EB 2 straipsnį reikia papildyti nuoroda į svarbų „tarptautinės apsaugos“ apibrėžimą, pateiktą Direktyvoje 2004/83/EB.

3 straipsnio pakeitimas

Siūloma išbraukti nuostatas, pagal kurias asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, neįtraukiami į Direktyvos 2003/109/EB taikymo sritį.

4 straipsnio pakeitimas

Siūloma iš dalies pakeisti Direktyvos 2003/109/EB 4 straipsnį siekiant atsižvelgti į prieglobsčio suteikimo procedūrą skaičiuojant penkerius teisėto buvimo valstybėje nar ėje metus. Tuo užtikrinamas tinkamas elgesys, kai trečiosios šalies piliečiui suteikiamas tarptautinės apsaugos statusas persvarsčius ankstesnį neigiamą sprendimą dėl prašymo suteikti prieglobstį arba pateikus apeliacinį skundą dėl tokio sprendimo.

8 straipsnio pakeitimas

Direktyvos 2003/109/EB 8 ir 11 straipsniai yra taikomi be išlygų asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, jiems pateikus prašymą suteikti ilgalaikio gyventojo statusą valstybėje narėje.

Vis dėlto būtina atsižvelgti į valstybių narių susirūpinimą dėl negrąžinimo principo laikymosi, jei ilgalaikio gyventojo leidimas gyventi gali būti panaikintas remiantis Direktyva 2003/109/EB. Taip yra todėl, kad į trečiųjų šalių piliečių leidimo gyventi apsaugos aplinkybes gali būti neatsižvelgta, jei suteikiančios ir panaikinančios tarptautinės apsaugos statusą nacionalinės valdžios institucijos yra kitos nei tos, kurios suteikia ir panaikina ilgalaikio gyventojo statusą. Šis klausimas taip pat svarbus tuo atveju, kai ilgalaikio gyventojo statusą gavęs asmuo, kuriam suteikiama tarptautinė apsauga, persikelia gyventi į kitą valstybę narę ir išgyvenęs penkerius metus gauna ilgalaikio gyventojo statusą toje valstybėje narėje.

Todėl siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos būtų informuotos apie šias apsaugos aplinkybes, siūlomu 8 straipsnio pakeitimu valstybės narės įpareigojamos į ilgalaikį leidimą gyventi EB, suteiktą asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, įrašyti pastabą dėl trečiosios šalies piliečiui suteikto apsaugos statuso.

Tą pačią informaciją turėtų įrašyti antroji valstybė narė suteikdama ilgalaikio gyventojo statusą trečiosios šalies piliečiui, kurio pirmosios valstybės narės išduotame ilgalaikiame leidime gyventi EB yra pirmiau minėtoji pastaba. Vis dėlto antroji valstybė narė šios informacijos neįrašo leidime, jei pasikonsultavusi su valstybe nare, kuri, remiantis pastaba, suteikė tarptautinę apsaugą, nustato, kad tarptautinė apsauga buvo panaikinta.

11 straipsnio pakeitimas

Klausimas, ar gavusiems ilgalaikio gyventojo statusą asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, vis dar gali reikėti tarptautinės apsaugos, ir ar jie vis dar turi teisę į tarptautinę apsaugą pagal Direktyvą 2004/83/EB, nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį. Vis dėlto, jei jie išlaiko tarptautinės apsaugos statusą pagal Direktyvą

LT

25 straipsnio pakeitimas

Kad valstybės narės galėtų lengviau pasikeisti būtina informacija, kaip numatyta 12 straipsnio 3a dalyje, 25 straipsnį reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti, užtikrinant galimybę pasinaudoti tam tikslui skirtu nacionalinių kontaktinių asmenų tinklu.

2007/0112 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA,

iš dalies keičianti Direktyvą 2003/109/EB siekiant išplėsti jos taikymo sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio 3 ir 4 dalis,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[3],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[4],

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę[5],

kadangi:

(1) 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso[6] nėra taikoma pabėgėliams ir asmenims, kuriems suteikiama papildoma apsauga pagal 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų[7].

(2) Ilgalaikio gyventojo statuso gavimo perspektyva valstybėje narėje po tam tikro laiko yra svarbi visiškai integruojant asmenis, kuriems taikoma tarptautinė apsauga, jų gyvenamoje valstybėje narėje.

(3) Ilgalaikio gyventojo statusas asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, yra taip pat svarbus skatinant ekonominę ir socialinę sanglaudą, kuri yra pagrindinis Sutartyje nustatytas Bendrijos tikslas.

(4) Asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, turėtų turėti galimybę gauti ilgalaikio gyventojo statusą po penkerių metų nuolatinio ir teisėto buvimo valstybėje nar ėje, kuri suteikė jiems apsaugą, tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir kiti trečiųjų šalių piliečiai. Skaičiuojant šį penkerių nuolatinio ir teisėto buvimo metų laikotarpį, reikėtų

---

2 OL C[…], […], p. […].
3 OL C[…], […], p. […].
4 OL C[…], […], p. […].
5 OL C[…], […], p. […].
6 OL L 16, 2004 1 23, p. 44.
7 OL L 304, 2004 9 30, p. 12.

atsižvelgti į prašymo suteikti tarptautinę apsaugą nagrinėjimo procedūros trukmę.

(5) Atsižvelgiant į asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, teisę gyventi kitoje valstybėje narėje nei toje, kuri suteikė tarptautinę apsaugą, būtina užtikrinti, kad šios valstybės narės būtų informuotos apie atitinkamų asmenų apsaugos aplinkybes, kad jos galėtų laikytis įsipareigojimų negrąžinimo principo atžvilgiu. Todėl ilgalaikio gyventojo leidime gyventi EB, suteiktame asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, tur ėtų būti pastaba, kurioje nurodoma informacija apie valstybės narės išduoto leidimo gyventi turėtojui suteiktą tarptautinę apsaugą. Jei tarptautinė apsauga nebuvo panaikinta, ši pastaba turėtų būti nurodyta ilgalaikio gyventojo leidime gyventi EB, i šduotame antrojoje valstybėje narėje.

(6) Asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, esantys ilgalaikiais gyventojais, laikantis tam tikrų sąlygų, turėtų turėti lygias teises su gyvenamosios valstybės narės piliečiais įvairiausiais ekonominiais ir socialiniais klausimais, kad ilgalaikio gyventojo statusas būtų tinkama priemonė ilgalaikiams gyventojams integruotis į visuomenę, kurioje jie gyvena.

(7) Asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, turėtų būti užtikrintos lygios teisės valstybėje narėje, kuri suteikė jiems tarptautinę apsaugą, nepažeidžiant teisių ir privilegij ų, numatytų Direktyvoje 2004/83/EB.

(8) Direktyvoje 2003/109/EB nustatytos sąlygos dėl ilgalaikių gyventojų teisės gyventi kitoje valstybėje narėje ir gauti ilgalaikio gyventojo statusą turėtų būti vienodai taikomos visiems ilgalaikio gyventojo statusą gavusiems trečiųjų šalių piliečiams.

(9) Atsakomybės už asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, apsaugą perkėlimas nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.

(10) Jei valstybė narė, remdamasi Direktyva 2003/109/EB ketina, išsiųsti šioje valstybėje nar ėje ilgalaikio gyventojo statusą gavusį asmenį, kuriam suteikiama tarptautinė apsauga, atitinkamas asmuo turėtų būti apsaugotas nuo grąžinimo, kaip nustatyta Direktyvoje 2004/83/EB. Siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi negrąžinimo principo, jei atitinkamam asmeniui buvo suteiktas apsaugos statusas kitoje valstybėje narėje, ir šis statusas nebuvo panaikintas, būtina numatyti, kad asmuo gali būti išsiųstas tik į tą valstybę narę, kuri suteikė apsaugos statusą, ir kad ši valstybė narė yra įpareigota priimti jį atgal, nebent toks išsiuntimas yra leidžiamas pagal Direktyvos 2004/83/EB nuostatas dėl negrąžinimo principo laikymosi.

(11) Dėl tos pačios priežasties Direktyvoje 2003/109/EB numatyta galimybė antrajai valstybei narei išsiųsti iš Europos Sąjungos teritorijos trečiosios šalies pilietį, kuris apsigyveno šioje valstybėje narėje, bet dar negavo ilgalaikio gyventojo statuso, neturėtų būti taikoma, jei tam asmeniui buvo suteiktas apsaugos statusas kitoje valstybėje narėje, nebent toks išsiuntimas yra leidžiamas pagal Direktyvos 2004/83/EB nuostatas dėl negr ąžinimo principo laikymosi.

(12) Šioje direktyvoje laikomasi pagrindinių teisių ir laisvių bei principų, visų pirma pripažint ų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Remdamosi chartijoje numatytu diskriminacijos draudimu, valstybės narės turėtų įgyvendinti šią direktyvą nediskriminuodamos asmenų, kuriems taikoma ši direktyva, lyties, rasės, odos spalvos,

etninės ar socialinės priklausomybės, genetinių savybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitų įsitikinimų, priklausomybės nacionalinei mažumai, turto, gimimo, negalios, amžiaus arba lytinės orientacijos pagrindu.

(13) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridedamo prie Europos S ąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius ir nepažeid žiant minėto protokolo 4 straipsnio, šios valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra joms privaloma ar taikytina.

(14) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvavo priimant Direktyvą 2003/109/EB, ir ši direktyva nėra jai privaloma ar taikytina,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2003/109/EB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnio f punktas pakeičiamas taip:

„f) „tarptautinė apsauga“ – tarptautinė apsauga, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 2004/83/EB 2 straipsnio a dalyje[8];“.

2. 3 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) kreipėsi dėl leidimo gyventi valstybėje narėje pritaikius papildomos apsaugos formą pagal tarptautinius įsipareigojimus, nacionalinės teisės aktus arba valstybėse nar ėse galiojančią praktiką ir laukia, kol bus priimtas sprendimas dėl jų statuso;“.

b) d punktas pakeičiamas taip:

„d) kreipėsi su prašymu pripažinti juos pabėgėliais, ir dėl jų prašymo dar nepriimtas galutinis sprendimas;“

3. 4 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, atžvilgiu laikotarpis tarp dienos, kurią pateiktas prašymas suteikti tarptautinę apsaugą, ir dienos, kurią Direktyvos 2004/83/EB 24 straipsnyje nurodytas leidimas gyventi yra suteiktas, yra įtraukiamas apskaičiuojant 1 dalyje nurodytą laikotarpį.“

4. 8 straipsnyje pridedamos šios 4 ir 5 dalys:

„4. Jei valstybė narė išduoda ilgalaikio gyventojo leidimą gyventi EB trečiosios šalies gyventojui, kuriam suteikiama tarptautinė apsauga, ji įrašo leidimo gyventi EB eilutėje „Pastabos“ šią informaciją: „Šio leidimo turėtojui suteikta tarptautinė apsauga

[8] OL L 304, 2004 9 30, p. 12.

[valstybės narės pavadinimas, data]“.

5. Jei ilgalaikio gyventojo leidime gyventi EB, išduotame antrosios valstybės narės tre čiosios šalies piliečiui, kurio ilgalaikiame leidime gyventi EB yra 4 dalyje nurodyta pastaba, antroji valstybė narė įrašo tą pačią pastabą ilgalaikio gyventojo EB leidime.

Prieš įrašydama 4 dalyje nurodytą pastabą, antroji valstybė narė gali konsultuotis su pastaboje nurodyta valstybe nare, ar ilgalaikiam gyventojui vis dar taikoma tarptautinė apsauga. Jei, priėmus galutinį sprendimą, tarptautinė apsauga buvo panaikinta, antroji valstybė narė neįrašo 4 dalyje nurodytos pastabos.“

5. 11 straipsnyje įterpiama ši 4a dalis:

„4a. Valstybės narės, kuri suteikė tarptautinę apsaugą, atžvilgiu 3 ir 4 dalys nepažeid žia Direktyvos 2004/83/EB nuostatų.“

6. 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Įtraukiama ši 3a dalis:

„3a. Jei valstybė narė nusprendžia išsiųsti ilgalaikį gyventoją, kurio ilgalaikio gyventojo leidime gyventi EB yra 8 straipsnio 4 dalyje nurodyta pastaba, valstybė narė konsultuojasi su pastaboje nurodyta valstybe nare.

Jei per tą laiką tarptautinė apsauga nebuvo panaikinta, ilgalaikis gyventojas išsiun čiamas į šią valstybę narę, kuri nedelsdama ir netaikydama jokių formalumų priima atgal ilgalaikį gyventoją ir jo šeimos narius.“

b) Pridedama ši 6 dalis:

„6. Šis straipsnis nepažeidžia Direktyvos 2004/83/EB 21 straipsnio.“

7. 22 straipsnyje įterpiama ši 3a dalis:

„3a. 3 dalis nėra taikoma trečiosios šalies piliečiams, kurių ilgalaikiame leidime gyventi EB, išduotame pirmojoje valstybėje narėje, yra 8 straipsnio 4 dalyje nurodyta pastaba.

Ši dalis nepažeidžia Direktyvos 2004/83/EB 21 straipsnio.“

8. 25 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės paskiria kontaktinius asmenis, kurie bus atsakingi už 12 straipsnio 3a dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 22 straipsnio 2 dalyje ir 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos priėmimą ir perdavimą.“

2 straipsnis

9. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki […], įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos koreliacijos lentelę.

Valstybės narės, priimdamos nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

10. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja […] dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, […]

Tarybos vardu
Pirmininkas